

Sådanne udgiftsændringer er ikke - som øvrige udgiftsændringer - omfattet af rammestyringen. Ministerierne har for disse udgifter ikke rådighed over mindreudgifter eller forpligtigelse til kompenserende besparelser ved forventede rammeoverskridelser. Det skyldes, at det udgiftspolitiske styringssystem i så fald ville være kilde til en automatisk forstærkning af igangværende konjunkturforløb. Dette ville være destabiliserende for en aktiv konjunkturudjævrende økonomisk politik.

Under en nedgangskonjunktur er der automatisk udgiftsstigninger på en række områder, bl.a. vedrørende indkomstoverførslerne. Hvis disse udgiftsændringer var en del af den generelle rammestyring, ville det betyde et krav om kompenserende nedsættelser af det offentlige forbrug på en række øvrige områder. Dette ville *yderligere* forringe konjunktursituationen.

Omvendt er der under en opgangskonjunktur, som den nuværende et konjunkturbetiget udgiftsfald på de nævnte områder. Hvis dette udgiftsfald var en del af rammestyringen, ville det give mulighed for en forøgelse af det offentlige forbrug på øvrige områder. Den offentlige efterspørgsel ville blive øget, eventuelle overophedningstendenser ville blive *yderligere* forstærket, og der ville ikke opnås den nødvendige konsolidering af de offentlige finanser, så der er råderum, når den næste konjunkturafmatning indtræder.

Mindreudgifterne i 1995 som følge af det igangværende konjunkturopsving skal derfor anvendes til en *forbedring af de offentlige finanser*.

Ad 3:

Offentlige investeringsbeslutninger er i sagens natur beslutninger, hvis afkast ikke kun opstår i nutiden, men også virker i fremtiden. Det er derfor vigtigt, at sådanne beslutninger kan vurderes udskilt fra de løbende prioriteringsovervejelser om sammensætning og størrelse af det kommende års driftsbudget.

Den samlede ramme for de offentlige investeringer - de statslige, kommunale og øvrige offentlige investeringer - afstemmes således år for år såvel under hensyn til konjunktursituationen som ud fra omfanget af prioriterede rentable og miljømæssigt realiserbare projekter.

Statens anlægsvirksomhed fastsættes i sammenhæng med de øvrige offentlige investeringer og under hensyntagen til konjunktursituationen og indgår *ikke* i den samlede statslige driftsramme. Fra og med dette finanslovsforslag er statens udgiftsbudget derfor opdelt i et driftsbudget og *et særskilt anlægsbudget*. Sideløbende med den traditionelle saldo for drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet (DAU), introduceres dermed et såkaldt *driftsoverskudsbegreb*, der vedrører det rammestyrede driftsområde.

I 1993 og 1994 blev der som led i regeringens konjunkturstimulerende politik gennemført en væsentlig fremrykning af offentlige investeringer i såvel staten som i kommunerne. I 1995 vil der af hensyn til den forbedrede konjunktursituation være behov for et reduceret offentligt anlægsomfang. Der er derfor på statens anlægsbudget for 1995 - jf. *afsnit 2.3*. - indbudgetteret en markant reduktion, hvilket ligeledes forventes at blive